

De omstændigheder, der talte for at yde en kulancemæssig godtgørelse til en gruppe personer, der opholdt sig på Thulebasen i forbindelse med oprydningen, ses ikke at være til stede, for så vidt angår de personer, der har opholdt sig på Thulebasen uden for oprydningsperioden.

Regeringen finder derfor ikke, at de Thulearbejdere, der opholdt sig på Thulebasen før 1968, er berettiget til en kulancemæssig godtgørelse.

**Svar (5/7 96)**

**Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):**

Nej.

Jeg skal i øvrigt henvise til min besvarelse af samrådspørgsmål AA i Landbrugs- og Fiskeriudvalget tirsdag den 2. juli 1996. Kopi af talepapiret vedlægges.

*Bilag*

**Spm. nr. S 2789**

Til landbrugs- og fiskeriministeren (1/7 96) af:  
**Keld Albrechtsen (EL):**

»Har den danske regering i EU's veterinære komité medvirket til at holde problemet om kogalskab skjult for offentligheden?«

### **Begrundelse**

Ifølge Berlingske Tidende den 1. juli 1996 findes der et internt notat fra Europa-Kommissionens forbrugertjeneste fra 1990, hvori det konkluderes, at det var nødvendigt at »misinformere« offentligheden om faren ved BSE i oksekød.

Ifølge disse oplysninger har Europa-Kommissionens repræsentant i EU's stående veterinære komité på et møde dengang anmodet om, at der ikke skulle tales mere om BSE, og at dette punkt ikke burde figurere på dagsordenen. Europa-Kommissionen skulle også have anmodet Storbritannien om ikke længere at offentliggøre forskningsresultater om kogalskab.

Dette er slemt, hvis det er rigtigt, men hvad der er endnu værre er, at en af veterinærkomiteens konklusioner var følgende: »Det er nødvendigt at nedtone denne BSE-affære ved at misinformere. Det er bedre at sige, at pressen har tendens til at overdrive.« Ifølge disse oplysninger har veterinærkomiteen altså godkendt Europa-Kommissionens plan om at misinformere offentligheden. Dette er en alvorlig beskyldning imod de regeringer, herunder den danske, som er repræsenteret i veterinærkomiteen.

Det må derfor undersøges, om det virkelig kan være rigtigt, at veterinærkomiteen har accepteret en sådan konklusion, og om landenes regeringer, herunder den daværende danske, dermed har godkendt Europa-Kommissionens plan om misinformation af offentligheden.

Landbrugs- og Fiskeriministeriet

1. afdeling, 2. kontor

Den 2. juli 1996

*Talepunkt til ministeren vedrørende BSE til brug ved samrådet den 2. juli 1996*

Jeg er bekendt med denne sag om det interne referat, som den har været præsenteret i pressen i de seneste dage, og herunder også med den artikel i Le journal du Dimanche, der ligger til grund for den seneste tummel i sagen.

Møderne i den stående veterinærkomité ledes af embedsmænd fra Kommissionens generaldirektorat for landbrug, det såkaldte DG 6, der også er ressortansvarlig for veterinærområdet.

Så vidt jeg kan se, er det offentliggjorte referat imidlertid udarbejdet i Kommissionens daværende kontor for forbrugerservice, det, der nu er DG 24. Der er således ikke tale om et officielt mødereferat eller på anden vis om et dokument, som kommissionen på nogen måde officielt har fremsat.

Referatet ser ud til at være et fuldstændig internt papir, som ikke har været udsendt til medlemslandene, og hvis indhold alene må stå for den pågældende referents egen regning.

Det er selvfølgelig klart, at disse mere formelle betragtninger ikke ændrer ved, at det ville være højst betænkeligt, hvis det var rigtigt, at der i den stående veterinærkomité var blevet truffet beslutning om at tilbageholde oplysninger endside direkte disinformere offentligheden.

Den danske deltager i det pågældende møde i den stående veterinærkomité den 9-10. oktober 1990 var veterinærinspektør Susanne Ammendrup. Hun har oplyst, at der ikke på selve mødet blev hverken diskuteret eller konkluderet noget i den retning overhovedet. Det fremgår også af hendes referat af mødet.

Jeg har således ikke modtaget oplysninger, der kan bekræfte, at den stående veterinærkom-